

излѣзоха на брѣга да дочакатъ пристигането му и да помогнатъ разтоварянето имъ. Дойде и Ариана — дъщерята на царъ Миноса. Тя бѣше нѣма зрителка на това тѣжно шествие. Царската дъщеря забеляза, че между младитѣ моми и момци върви момъкъ съ гордо вирната глава. По всичко личеше, че той не е отъ простъ родъ. Тя разбра, че този момъкъ е Тезей — синътъ на Егея и че той е решилъ да се пожертвува драговолно. Ариана бѣше слушала много пѣти да се говори за славнитѣ му подвизи. Тя позна куража му, видѣ мъжествения му видъ, почувствува юнашката му сила и се възхити отъ неговата хубостъ. Сърдцето ѝ трепна, когато си помисли за ужасната смъртъ, която очакваше тоя красивъ момъкъ. Ариана се приближи незабелязано до Тезея и побърза да му каже, че отива на страшно и опасно дѣло. Най-после тя му предложи да го спаси, ако трѣбва дори съ живота си. Тезей се трогна отъ хубостта на младата княгиня и прие съ радостъ нейното предложение. Той ѝ обеща да се ожени за нея, ако излѣзе живъ и здравъ отъ лабиринта. Разплакана отъ радостъ, младата хубавица се затече къмъ двореца, отдето следъ малко се завърна съ кълбо дебели конци въ ржце.

— Вземи това кълбо, — прошепна тихо тя на Тезея, — стискай го здраво въ ржце и го развивай, когато влѣзешъ навътре. Азъ ще държа отвънъ единия му край. Когато се връщашъ назадъ, дръжъ се здраво о конеца и нѣма да сбъркашъ пѣтя за навънъ!

Тезей взе кълбото и закрачи бърже напредъ съ още по-голѣма вѣра и куражъ. Следъ него вървѣха отчаяни другаритѣ му. Жертвитѣ дойдоха предъ входа на лабиринта ни живи, ни умрѣли. Всѣки се